

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Lön från svenskt företag på grund av tjänstgöring utomlands beskattad i Sverige

En person — här kallad X — under år 1951 anställd hos Scandinavian Airlines System (SAS) upptog i sin år 1952 avlämnade självdeklaration bl. a. inkomst av tjänst hos nämnda företag till visst närmare angivet belopp, avseende tiden 1/4—31/12. Enligt från arbetsgivaren inkommen kontrolluppgift hade X under den övriga delen av beskattningsåret tjänstgjort på företagets station i Rom.

TN bestämde X:s taxeringar för inkomst enligt deklARATIONEN.

Hos vederbörande PN framställde TI yrkande därom, att X måtte beskattas utöver deklarerad inkomst av tjänst för ett belopp av 8.754 kr, motsvarande uppbyggnadslönen under tjänstgöringen i Rom.

PN beslöt i enlighet härmed.

Hos KR anförde X härefter besvär med uppgift att han återkommit till Sverige den 30/4 1951 samt yrkade att, när han icke varit bosatt i riket under tiden 2/7 1950—30/4 1951, taxeringarna måtte nedsättas med oförmälda belopp. I övr. yttrade X bl. a. följande. Han, som vunnit anställning hos A/B Aerotransport (ABA) år 1931, hade av SAS blivit beordrad tjänstgöra i Rom för en tid av minst nio måna-

der, räknat från den 2/7 1950, där han haft fast bostad och varest familjen jämväl varit bosatt. Under tjänstgöringen i Rom hade X flugit på SAS Asienlinjer, varvid Rom varit hemmabas. Med hänsyn till den å mantalsskrivningsorten rådande bostads-situationen hade bostaden där icke uppgivits. Emellertid hade bostaden under X:s utlandsstationering varit uttyrd till annan person. På grund av Centrala uppborrdsnämndens meddelande nr 57/1947 (ang. vissa flygbolags i utlandet stationerade personal) mom. 1 och 2 hade avdrag för svensk skatt icke verkställts i Rom. Till stöd för sitt förenämnda yrkande åberopade X — förutom nämndens förklaring¹ RR beträffande montörer, vilka för svenska arbetsgivares räkning tjänstgjort i utlandet längre och kortare tider — RR:s av d. 21/11 1949 på förfrågan av SAS ang. dyl. personal och ett flertal utslag av

¹ I förklaringen, vilken i huvudsak överensstämmer med ovan nämnda meddelande, har nämnden utlåtits sålunda: "Om tjänstgöringstidens längd från början kan beräknas överstiga ett år, är gift skattskyldig t. v. icke att anse som bosatt i Sverige även om hans familj stannar kvar härstädes. Om skattskyldigs tjänstgöring utomlands från början kan beräknas överstiga sex månader och hans familj medföljer till stationeringsorten skall han anses icke vidare vara bosatt i Sverige, vare sig familjens förutvarande bostad härstädes uthyres eller disponeras på annat sätt."

utslag d. 25/8 1941 (RÅ not. Fi 512) och d. 28/8 1951 (RÅ not. Fi 934).

I avgiven förklaring gjorde TI gällande, att X:s sysselsättning i utlandet aldrig torde ha varit avsedd att bli stadigtvarande, samt yttrade vidare bl. a. följande. Avsikten torde redan från början ha varit, att X efter viss kortare tid skulle återvända till Sverige. X:s hustru hade visserligen åtföljt honom utomlands, men en minderårig dotter hade stannat kvar och fortsatt sin skolgång i Sverige. X:s bostad — egen villafastighet — hade endast tillfälligt varit uthyrd och familjens bohag syntes under hela tiden ha varit inrymt i fastigheten. Icke heller föreläge sådana omständigheter, att X kunde anses ha erhållit nytt hemvist i utlandet. Han hade bebott en arbetsgivarens tillhörig och av denne anvisad bostad, som tillhandahållits honom kostnadsfritt i möblerat skick. Vidare syntes han å vistelseorten utrikes icke

ha blivit föremål för mantalsskrivning eller liknande åtgärd. Icke heller hade han där erlagt någon inkomstskatt. Det föreläge alltså inga omständigheter, som talade för att X assimilerats med befolkningsenheten å den utrikes ort, till vilken han haft sitt arbete förlagt. Med hänsyn till samtliga omständigheter finge anses att X:s anknytning till Sverige icke genom utlandsvistelsen blivit så försvagad, att bosättningen här hade upphört. Vad slutligen anginge de åberopade utslagen kunde beträffande utslaget av d. 28/8 1951 framhållas att den faktiska utlandsvistelsen omfattade en tid överstigande ett år samt att utlandsvistelsen därjämte från början syntes ha avsetts räcka längre tid men upphört på grund av mellankommande omständigheter.

Genom utslag den 22 nov. 1954 fann KR icke skäl bifalla det av X gjorda yrkandet.

Rättelse

Genom svibel har första spalten å sid. 298 föregående årgång blivit hart när obegriplig. Ett antal rader har blivit omkastade. Nytt blad med den rätta texten medföljer detta häfte och kan utbytas mot det felaktiga.

Vidare har å sid. 300 vid korrigerings en rad blivit felaktigt insatt. Andra stycket i artikeln om sjömansskatt skall börja:

Några mål angående den särskilda sjömansskatten ha numera dragits under Kammarrättens prövning...